

gavebord, er der altid en flok offentligt ansatte, som hjælper dem til maksimale ydelser. Det kan almindelige danske familier ikke forstå, det siger dem ikke noget, og derfor må konklusionen være for Fremskridtspartiet, at vores samfund i denne folketingsamling har udviklet sig i den forkerte retning.

Fremskridtspartiet har noteret sig hvert eneste skridt i den forkerte retning, og der er blevet taget mange, og vi vil være parat til med et ansvarligt flertal, et ikkesocialistisk flertal, at få rullet alle sagerne op igen og gjort Danmark til et bedre samfund. Men det skete desværre ikke i den her folketingsamling.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Egentlig undrer hr. Kim Behnkes tale mig. Normalt er det jo sådan, at Fremskridtspartiet er utrolig dygtigt til at kigge ud ad vinduet og høre, hvad folk mener, og derefter tage deres standpunkt.

Nu er det jo ikke så længe siden, at der kom en undersøgelse, der faktisk viste, at en stor del af den danske befolkning er godt tilfreds med at betale skat, at man faktisk mener, man får noget for pengene, og at man faktisk mener, det er nødvendigt, at der betales skat, for at man kan få et samfund til at køre rundt.

Derfor synes jeg nu nok, hr. Kim Behnkes tale virkede en smule forældet og en smule forenklet i forhold til, hvordan virkeligheden ser ud.

Når jeg går op og markerer det, er det alene for at sige til ledelsen i Venstre og De Konservative, at jeg synes, at Venstre og De Konservative skal være opmærksomme på, at Fremskridtspartiet er nøjagtig lige så revolutionært og samfundsomvæltende som Enhedslisten, at det må være lige så umuligt at føre en politik præget voldsomt af Fremskridtspartiet, som det vil være umuligt at føre en politik, der er præget af Enhedslisten.

Derfor må jeg sige til Venstre og De Konservative, at har man ikke fået andet ud af hr. Kim Behnkes tale i dag, så må den vel give anledning til en overvejelse i de partier om, at et samarbejde med Socialdemokraterne om de vigtigste store ting i det danske samfund er nødvendigt, også i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft, der altid er frisk til at gå i flæsket på Fremskridtspartiets politik, er altid velkommen.

Det er jo sådan, det er nemt at få det svar, at der er mange danskere, der er tilfredse med at betale skat. Der er ca. 1 million mennesker, som er offentligt ansat. Selvfølgelig er de da tilfredse med, at der er nogen, der betaler skat, for det er den løn, de får udbetalt. Der er 1,9 millioner danskere på overførselsindkomst. Selvfølgelig er de tilfredse med, at der er nogle, der betaler skat.

Så er der alle dem, der er under uddannelse. De er også tilfredse med, at der er nogle, der betaler skat.

Dét, der er galt, hr. Duetoft, er, at de få mennesker, som rent faktisk betaler til samfundskagen, de, der er derude i landbrug, fiskeri, håndværk, industri osv., er blevet et mindretal; de er blevet et mindretal.

Hvordan kan det så lade sig gøre at finansiere alle de mange udgifter til offentligt ansatte og folk på overførselsindkomst? Svaret er enkelt. Staten optager hver eneste dag lån for at være i stand til at udbetale de mange penge. Staten skylder op imod 800 mia. kr. væk. Det er penge, der er udbetalt for at få folk til at sige, at de synes, at skattniveauet er i orden. Hvis de mennesker blev præsenteret for den regning, der burde have været betalt i stedet for at optage de store statslån, havde folk for længst været rasende over de høje udgifter, de høje efterfølgende skatter.

Med hensyn til mulighederne for et samarbejde mellem Fremskridtspartiet, Venstre og De Konservative er det så enkelt, at det samarbejde selvfølgelig vil kunne fungere, når vi efter næste folketingsvalg har et flertal. Ingen tvivl om det. Og vi håber også, at hr. Duetoft vil være moden til at deltage i det samarbejde.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg vil anbefale hr. Kim Behnke, og regeringen for resten, at studere ganske nøje, hvad der skete med hensyn til bilafgifter på Færøerne i 1993-1994.

Vi havde et rigtig stort bilsalg sidst i 1980'erne, selv om vi havde ganske høje afgifter, måske på højde med de danske. Da så krisen ramte og den disponible indkomst faldt, forsvandt hele bilsalget. Hvis der skulle komme gang i økonomien igen, så måtte der også komme lidt gang i mobiliteten. Vores bilpark var blevet usikker, den var den ældste i Skandinavien, og den var langt den mindste. Så vi sænkede bilafgifterne en smule, og det resulterede i, at